

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กทม.

เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๙

โบสถ์วิงตามกิเลส

เตรียมตัวไว้จะเทศน์ เลยหมดหายไปเข้าป่าไปหมด ตั้งแต่เช้าจนปานนี้ไม่ได้เทศน์เลยธรรมะหนีหมดเลย ไม่ทราบจะเอาอะไรมาเทศน์นะวันนี้ มีอะไรก็คอยฟังเอาที่พิเศษเหลือนะ นอกนั้นหายไปหมดแล้ว

พี่น้องทั้งหลายโปรดทราบไว้อย่างถึงใจว่า เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาชั้นเอก เป็นศาสนาคุณโลกคู่สงสารมาเป็นประจำ คำว่าศาสนาพุทธ ๆ นี้ไม่ได้มีเฉพาะพุทธศาสนาของเราเพียงเท่านั้น แต่เคยมีมาตั้งกัปตั้งกัลป์ กี่กัปก็กัลป์นับไม่ถ้วนแล้ว เพื่อเป็นน้ำดับไฟสำหรับกิเลสมันทำลายสัตว์ กิเลสเป็นตัวสำคัญที่จะทำให้สัตว์เกิดแก่เจ็บตายได้รับความทุกข์ความทรมาน เพราะอำนาจแห่งกิเลสผลักดันให้ทำ สัตว์โลกทั้งหลายไม่ยอมทำ แต่ไม่รู้เนื้อรู้ตัวที่ถูกกล่อมจากกิเลสหรือผลักดันจากกิเลสให้ทำ เพราะฉะนั้นศาสนาจึงมีประจำโลก ไม่มีไม่ได้

ถ้ามีตั้งแต่กิเลสปกครองโลกอย่างเดียวแล้วโลกไม่มีความหมาย จะเกิดมาก็กัปก็กัลป์ก็เกิดผิดเกิดพลาด ตายเกิดตายผิดตายพลาดอยู่นั้นมาประจำ เมื่อมีศาสนาแล้วเป็นเครื่องคัดค้านต้านทานกันอยู่ภายในจิตนั้นแล แทนที่จะได้ไปเกิดเป็นเปรตเป็นผีเป็นยักษ์เป็นมารก็กลับกลายมาเกิดเป็นมนุษย์เป็นเทวบุตรเทวดา เพราะอำนาจแห่งบุญแห่งกุศลเครื่องผลักดันความชั่วช้าลามกทั้งหลายออกจากใจของเรา ให้ใจของเรามีช่องทางที่เกิดในทางที่ดี

คำว่าพุทธศาสนานี้มีมาตั้งแต่เดิม ใครจะเชื่อก็ตามไม่เชื่อก็ตาม เพราะนี่เป็นหลักธรรมชาติ ไม่มีใครมาบัญญัติไม่มีใครมาแต่งตั้ง เช่น โลกวิภูษะ คือวิภูษะ แห่งวิภูษะอันเป็นไปด้วยอำนาจของกิเลสก็เป็นกฎธรรมชาติอันหนึ่งซึ่งไม่มีใครตกแต่งให้เป็นอย่างไรได้แล้ว เคยมีมาอย่างนี้ตั้งกัปตั้งกัลป์ เช่นเดียวกันกับศาสนธรรม หรือเช่นเดียวกับธรรมที่เคยมีมาตั้งแต่เดิมนานแสนนานก็กัปนับไม่ถ้วน มาถึงบัดนี้แล้วยังจะมีไปอีกกี่กัปนับไม่ถ้วนเช่นเดียวกันกับที่เคยเป็นมาแล้ว เรื่องวิภูษะแห่งกิเลสวิภูษะ ที่พาให้สัตว์ทั้งหลายหมุนเวียนเกิดแก่เจ็บตายได้รับความทุกข์ความทรมานนี้ ก็เป็นมาก็กัปก็กัลป์แล้วเช่นเดียวกัน แล้วยังจะเป็นไปอีกเช่นนี้

เพราะฉะนั้นเรื่องของธรรมจึงต้องมีประจำ เป็นน้ำดับไฟติดตัวไปด้วย ไม่เช่นนั้นโลกไม่มีความหมาย จะเกิดมาก็ภพก็ชาติอีกก็ชาติก็มีแต่ความผิดความพลาดทั้งนั้น ไม่ได้มีความถูกต้องดีงามประจำตัว พอที่จะได้รับความสุขความสบายบ้างเลย เมื่อมี

ธรรมเข้าสู่ใจคือเราเกิดมาพบพระพุทธศาสนา คำว่าพุทธศาสนานี้แปลว่าศาสนาของท่านผู้รู้ผู้เลิศผู้ประเสริฐสูงสุดในแดนโลกธาตุนี้ ได้แก่ พระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ ที่ได้อุบัติตรัสรู้ขึ้นมาแล้วก็นำน้ำมาดับไฟ คือไฟราคะ ไฟโทสะ ไฟโมหะ อันเป็นเรื่องของกิเลสที่ขันธ์มาตั้งแต่ตั้งดั้งเดิมเช่นเดียวกัน ส่วนน้ำดับไฟนั้นมีมาเป็นบางกาลบางคราว กิเลสนี้มีมาเป็นประจำตลอด เป็นแต่เพียงว่ายุบยอบลงบ้างในเวลาทีศาสนามาน้ำดับไฟมาดับมัน มันก็ยุบยอบลงบ้างเป็นกาลเป็นเวลา

เช่น พระพุทธเจ้าของเราอุบัติขึ้นมาแต่ละพระองค์นี้เป็นน้ำดับไฟ กิเลสไม่ค่อยลำพองตัวมากนักเพราะถูกน้ำดับอยู่เรื่อย ๆ ก็ค่อยเบาบางลงไป สัตว์โลกทั้งหลายก็ได้หลุดพ้นจากภัยจากเวรจากกรรมทั้งหลายไปเรื่อย ๆ เพราะอำนาจแห่งธรรมเป็นเครื่องชุบเลี้ยงจิตใจของท่านผู้สนใจในธรรมทั้งหลาย เรื่องของกิเลสจะค่อยยุบยอบไปในเวลาที่พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้แต่ละพระองค์ ๆ แล้วสัตว์โลกทั้งหลายก็มีช่องมีโอกาสดูหลุดพ้นจากทุกข์ และได้สร้างบารมีของตน ที่ต่ำก็หนุนขึ้นมาสูงขึ้นมาเรื่อย ๆ ที่สูงขึ้นแล้วก็หลุดพ้นไปเรื่อย ๆ อย่างนี้เป็นประจำ เป็นคู่เคียงกัน

คือ พุทธศาสนาประจำโลกประจำสงสารประจำบ้านประจำเมืองนี้ มีมาดั้งเดิมตั้งกัปตั้งกัลป์ไม่มีใครแต่งตั้ง เป็นหลักธรรมชาติที่เป็นคู่เคียงกับกิเลสคือไฟ ธรรมคือน้ำเป็นเครื่องดับไฟเป็นคู่เคียงกัน แต่ธรรมนั้นเกิดขึ้นมาเป็นบางยุคบางสมัย ไม่ได้เกิดขึ้นมาตลอดเวลา แม้ธรรมมีอยู่ก็ตาม แต่ผู้คิดค้นธรรมขึ้นมาชุบเลี้ยงหรือว่ามาชะล้างสัตว์ทั้งหลาย ให้เบาบางในเรื่องความทุกข์ลงนั้นมีมาเป็นบางกาลบางเวลาเท่านั้น เวลานี้พระพุทธเจ้าของเรามาตรัสรู้ก็เท่ากับศาสดาองค์เอกของเราอยู่ คือคำสอนของพระพุทธเจ้านั้นแลเป็นองค์แทนของศาสดาที่สอนไว้แล้วอย่างไร ย่อมถูกต้องตามที่สอนไว้แล้ว เรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว นี่คือพระพุทธเจ้าแทนองค์ศาสดาที่ปรินิพพานไปแล้ว

และต่อจากนี้ไปก็จะมี พระอริยมะตไตรย มาตรัสรู้อีก แต่ก็นานเราอย่าไปคอยท่านเลย ขอให้สร้างบารมีคอยท่านดีกว่า ถ้าเรามีวาสนาบารมีเพราะเราสร้างอยู่ในศาสนานี้ในชีวิตนี้แล้ว เรื่องพระอริยมะตไตรยเราไม่ต้องถาม จะเจอจะพบท่านเอง จะได้กราบได้ไหว้เคารพบูชานับถือท่านเป็นขวัญใจได้เองไม่ต้องสงสัย นอกจากคนมีบาปหนักแต่กรรมความชั่วช้าลามกเท่านั้นเต็มหัวใจ จะปรารถนาอยากเคารพพบพระพุทธเจ้าที่พระองค์ก็ไม่ได้พบ เกิดมาชาติใดก็มีแต่ผิดแต่พลาดอยู่อย่างนั้นตลอดไปเพราะคนบาปหนา คนที่มีบาปเบาบางมีบุญกุศลแทรกแซงกันไป มีบุญกุศลมากนั้นย่อมได้พบศาสนา ถ้ามีบุญกุศลมากเข้าไปเท่าไรก็ยิ่งพบพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งได้บรรลุธรรม ตรัสรู้ก็เรียก บรรลุธรรมก็เรียก ให้หลุดพ้นจากทุกข์โดย

ประการทั้งปวงเหนืออำนาจของกิเลสไป ไม่มีความทุกข์ติดตามได้เลย เหมือนดังที่ กิเลสปกครองอยู่เวลานี้

นี่แหละเรื่องศาสนามีมาดั้งเดิมอย่างนี้และมีมาเป็นยุคเป็นกาล กัปหนึ่งภัทรกัปหนึ่ง แต่ละกัป ๆ นี้มีพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ประจำกัปละ ๒ องค์บ้าง ๓ องค์บ้าง แต่ภัทรกัปนี้เรียกว่าเป็นกัปใหญ่มีพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ ๕ พระองค์ ได้แก่พระกกุสันโธ พระโกนาคม พระกัสสปะ พระสมณโคตมเรา และพระอริยมตไตรย ๕ พระองค์นี้อยู่ในกัปนี้ กัปจะสิ้นสุดลงนี้ เรานับว่าเกิดอยู่ในระยะที่พอเหมาะพอดีจึงพากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ เราได้พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นขวัญตาขวัญใจอยู่ในจิตใจของเรา ระลึกไว้ไม่ลืม ด้วยพุทธโธ ธัมโม สังฆโม จะไปทำการงานอะไรก็ตาม อยู่ในบ้านในเรือน อิริยาบถสี่ ยืน เดิน นั่ง นอน ระลึกพุทธโธ ได้มากเท่าไรยังเป็นของดีมากเท่านั้น เรียกว่าเรามีที่พึ่ง ใจมีที่พึ่งย่อมปลอดภัยเสมอ จากบาปจากกรรมจากความชั่ว ช้าลามกจากความทุกข์ความทรมานทั้งหลาย

ให้เราพยายามสร้างความดีไว้ภายในใจของเรา เกิดมาชาตินี้เราไม่ได้เสียชาติเป็นมนุษย์ ได้พบพระพุทธศาสนานับว่าเป็นบุญลาภอันประเสริฐของเราแล้ว เราอย่าปล่อยอย่างวางชีวิตนี้ให้กิเลสเอาไปถลุงเสียเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร เราเกิดมาเป็นมนุษย์แต่ละครั้ง ๆ นี้ท่านว่า กิจฺจุ โณ มนุสฺสปฏิลาโก การได้เกิดมาเป็นมนุษย์แต่ละชาติละภพนี้เป็นของยากแสนลำบากที่สุดไม่มีอะไรเกินการเกิดเป็นมนุษย์นี้ เกิดเป็นพระพุทธเจ้ายิ่งแสนยากลำบากที่สุด กว่าจะได้เป็นพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์มาสั่งสอนสัตว์โลก นี่เราเป็นประเภทของสัตว์โลกได้เกิดมาเป็นมนุษย์ก็นับว่าเป็นบุญลาภของเรา

เพราะฉะนั้นจึงพากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติตนของตนให้สมกับความที่ว่า เราได้เกิดมายากเกิดมาลำบาก ได้พบพระพุทธศาสนาแล้วให้ประพฤติปฏิบัติตัว อันไหนเป็นความชั่วช้าลามกที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนห้ามไว้อย่าฝ่าฝืนท่าน อย่าแข่งท่าน อย่าแข่งท่าน จะเป็นการแข่งการแข่งเราทำลายเรานั้นแหละ ไม่ใช่ทำลายที่ไหน พระพุทธเจ้าท่านไม่มาแบ่งสันปันส่วนความดีความดีอะไรจากพวกเราทั้งหลาย มีแต่มาสั่งสอนด้วยพระเมตตาล้วน ๆ เราจะรับปฏิบัติตามท่านได้มากน้อยก็เป็นผลบุญผลกุศลของพวกเรา ถ้าผู้ใดไม่สนใจกับธรรมของพระพุทธเจ้า ผู้นั้นก็ขาดทุนสูญดอกไปเปล่า ๆ ส่วนพระพุทธเจ้า ไม่ได้ขาดทุนไม่ได้สูญดอก

ท่านพอแล้วทุกอย่างด้วยการสั่งสอนสัตว์โลก ไม่ได้สั่งสอนสัตว์โลกด้วยความบก ๆ พร่อง ๆ ความทุกข์ความทรมานเหมือนสัตว์โลกทั้งหลายทุกข์กันอยู่เวลานี้ พระพุทธเจ้านำบรมสุขมาสั่งสอนสัตว์โลก คำว่าบรมสุขที่ว่าสุขยอดเยี่ยมไม่มีสุขใดเสมอ

เหมือนแล้ว นั้นแลผู้มาสั่งสอนพวกเราเป็นผู้ทรงบรมสุขไว้อย่างสมบูรณ์ พวกเราเป็นมหันตทุกข์เต็มอยู่ในหัวใจห้าวอก ทุกวันทุกวันมีแต่ความทุกข์ความทรมาน เกิดมาภพใดชาติใดมีแต่ความหวัง ถ้าไม่ได้สร้างควมดีไว้ความหวังก็ไม่มีควมหมายอันใดเลย หวังเปล่า ๆ หวังลม ๆ แล้ง ๆ คว้าน้ำเหลว ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้นเราหวังอันใดให้พยายามปฏิบัติสิ่งนั้นที่เป็นของดี แล้วเราจะสมหวังเป็นลำดับลำดับไปทุกชาติทุกภพ สมหวังต่อสมหวัง หลายครั้งหลายหนก็หลุดพ้นไปได้ นี่ละเพราะอำนาจแห่งบุญแห่งกุศล

ขอจงพากันตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติตาม อย่าได้เสียท่าเสียทีที่เกิดมาเป็นมนุษย์ นี่เราเรียกว่าสมบูรณ์แบบแล้วเวลานี้ เราเองก็ทราบว่าเป็นมนุษย์ แล้วสิ่งใดที่ชั่วช้าลามกที่พระพุทธเจ้าทรงห้ามอย่าฝืนทำ อย่าฝืนอย่าแข่งพระพุทธเจ้า การแข่งพระพุทธเจ้าเป็นการทำลายตนเอง ให้พยายามปฏิบัติตามคำสอนของท่านนั้นแล เป็นคำสอนที่ถูกต้องดีงาม ชี้แนวทางไปเพื่อความสุขความเจริญตลอดความพ้นทุกข์ได้เพราะคำสอนของพระพุทธเจ้า คำสอนของพระพุทธเจ้าเป็นคำสอนของท่านผู้สิ้นกิเลสไม่มีอะไรปิดบังลี้ลับภายในพระทัยคือใจท่านเลย เปิดโล่งไปหมด เห็นบุญเห็นบาปเห็นนรกเห็นสวรรค์พรหมโลกนิพพาน พระพุทธเจ้าเห็นหมดแล้ว จึงได้มาสั่งสอนพวกเรา

เราไม่เห็นก็ให้เชื่อตามคำที่ท่านสั่งสอนด้วยความเห็น ความรู้แจ้งเห็นจริงของท่านไว้แล้ว เราก็จะปลอดภัย สิ่งใดที่ดงามท่านสั่งสอนให้เราส่งเสริมบำเพ็ญ ก็ให้พยายามกันบำเพ็ญคุณงามความดี เพื่อเป็นมนุษย์เพื่อเป็นเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมจนกระทั่งถึงนิพพาน ก็ให้พากันบำเพ็ญ อย่าปล่อยเนื้อปล่อยตัว โลกเวลานี้กำลังรุ่มร้อน เพราะอำนาจของกิเลสมันครอบงำหัวใจสัตว์ กล่อมสัตว์โลกให้ลุ่มหลงมกมาย มัวสุขกันอยู่ทั้งวันทั้งคืน ไม่มีวันจิตจาง ไม่มีวันเข็ดหลาบอิมพอกก็คือกิเลสกล่อมสัตว์โลกนั้นแล ให้เราพากันจำเอาไว้

ธรรมะนี้จิตซัดไปหมด ถ้ากิเลสได้เข้าจุดไหนแล้วเป็นจุดที่มีรสมีชาติ เป็นจุดที่จิตใจของสัตว์ดูดดื่ม ทำด้วยความจงใจทำด้วยความสมัครใจ ไม่ได้ทำด้วยความฝืนใจเหมือนการปฏิบัติธรรมเลย การปฏิบัติธรรมเราจะทำอะไรก็ตามขึ้นชื่อว่าความดีแล้วมักจะฝืนใจอยู่เสมอ ความฝืนใจนั้นไม่ใช่ธรรมมาฝืนเรานะ กิเลสมันฝืนธรรมมันไม่ยากให้เราทำความดี ก็เป็นการฝืนการฝืดเคืองภายในจิตใจ ความฝืดเคืองก็ดี ความขัดข้องก็ดี ความตำหนิตีเดียตนในเวลาจะทำความดีก็ดี นี่เป็นอุบายกลมายของกิเลส มันหลอกลวงสัตว์โลกไม่ให้ทำ สุดท้ายเราก็ล้มระนาวไปตามมันหมดเลย สร้างความดีไม่ได้ เมื่อสร้างความดีไม่ได้ก็สร้างตั้งแต่ความชั่วเต็มห้าวอก ตกนรกหมกไหม้ไปไม่รู้กี่หมื่นกี่แสนกี่ล้าน ๆ รายละ ตกกันไปเรื่อย ๆ

ทั้ง ๆ ที่เราก็ตาบอดด้วย ปฏิเสธว่านรกไม่มี ผู้ไปตกรนรกก็คือเราผู้ตาบอด หูหนวกไม่ยอมเชื่อครูนั่นแล บัดนี้จึงเชื่อครู พระพุทธเจ้าไม่เคยสอนผู้ใดให้มีความลุ่มจมฉิบหายไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใดมาตรัสรู้ในโลกนี้ มีแต่มาสั่งสอนมารื้อขนสัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นจากทุกข์เป็นลำดับลำดับไป ตามกำลังความสามารถวาสนาของสัตว์ทั้งหลาย และตามพระกำลังของพระพุทธเจ้าด้วยอย่างนี้ทุก ๆ พระองค์ ส่วนกิเลสนั้นก็มิแต่การตมต้นทั้งนั้นแหละ คำว่ากิเลสคือของปลอมของเทียม ไม่ใช่ของจริง มันออกมาเงื่อนหากเป็นเรื่องของจริงทั้งนั้นเพราะกลมายาของมันดี คาถาของมันเก่ง มันเสกคาถาเป่าพุดเดี่ยวเท่านั้นแหละ พวกเรานี้ลุ่มระนาว สมัครงใจไปตามมันหมด

ถ้าเราจะยกเป็นบุคคลาธิษฐานขึ้นมาให้เราทั้งหลายเห็นนี้ ทุกคนจะไม่มีว่างมือเลย มองไปมือไหน ๆ เห็นแต่มือกับปากกาเขียนกันอยู่บนกระดาษดินสอและเขียนอยู่ ทำอะไรงานอะไร งานจดใบสมัคร คนนั้นเขียนใบอะไร เขียนนี้เขียนใบสมัครนั้นเขียนใบสมัครเต็มโลกเต็มสงสาร มีแต่ผู้เขียนใบสมัครไม่ว่างมือเลย กระดาษดินสอที่จนหาที่ขีดที่เขียนไม่ได้ เต็มไปหมดเพราะเขียนใบสมัคร ใบสมัครอะไร ใบสมัครวิ่งตามกิเลสเข้าใจไหม มันวิ่งตามกิเลสด้วยความสมัครงใจอย่างนี้มนุษย์เรา ถ้าเรื่องของอรรถของธรรมแล้วมันจืดมันชืดไปหมด

ในชั้นเริ่มแรกกิเลสมีกำลังมาก มันก็ดมันขวางอย่างนั้น ทำอะไรมันไม่ให้ทำด้วยความพอใจ ถ้าขึ้นชื่อว่าสร้างที่ดีแล้ว แต่การสร้างเพื่อวิ่งตามกิเลสนั้นก็พอออกพอใจ ไม่ว่าเด็กไม่ว่าผู้ใหญ่ ไม่ว่าหญิงไม่ว่าชาย ไม่ว่านักบวชฆราวาส เป็นบ้ากับมันหมดนั้นแหละ เพราะฉะนั้นขอให้เราทราบเอาไว้ว่ากิเลสนี้หลอกหลวงตมต้นสัตว์โลกแก่นักธรรมะของพระพุทธเจ้าท่านไม่หลอกหลวง แต่กิเลสหลอกหลวงไม่ให้เข้าไปติดพันกับธรรม พวกเราทั้งหลายจึงได้รับความทุกข์ความลำบากเพราะอำนาจของกิเลส แต่แล้วก็ไม่มีความเข็ดหลาบ เพราะความทุกข์จากกิเลสทรمانนั้นเลย บัดนี้เราได้ฟังอรรถฟังธรรมแล้วจงนำไปพิจารณาเทียบเคียงกันให้เกิดผลเกิดประโยชน์

วันนี้ก็แสดงธรรมเพียงเท่านี้ พอเป็นคติแก่พี่น้องทั้งหลาย และต่อไปนี้จะให้พรในอันดับสุดท้ายนี้